

Warszawa

ANETA DRECZKO

Anetka jest radosna, ciepła, opiekuńcza i bardzo wrażliwa. Gdy komuś współczuje, nie ogranicza się do słów lecz potrafi podjąć duży wysiłek, by rozwiązać jego problem. Udowodniła to, ucząc się języka migowego dla przybranej młodszej siostry Weroniki,

dziewczynki głuchoniemej. Teraz wprowadza Weronikę w świat słyszających rówieśników, ułatwia kontakty z kolegami i koleżankami. Przywozi Weronikę i młodsze, przybrane rodzeństwo, którym się opiekuje na zbiórki harcerskie, bo od czterech lat jest harcerką. Anetka mimo trudnej sytuacji życiowej nigdy nie myśli o sobie, a zawsze o innych.

MARTA MARKOWSKA

Niezłomna w ulepszaniu świata, daje poczucie bezpieczeństwa wszystkim, którzy jej potrzebują, jej wiara w człowieka jest niezachwiana – taka jest Marta. Swoje życiowe motto przekuwa w konkret codziennego niesienia uśmiechu, dobrego słowa, pokrzepienia na duchu osób

dotkniętych przez los.

Współpracuje ze Stowarzyszeniem Dzieci Chorych na Padaczkę. Organizuje bale i pikniki integracyjne, wigilie dla samotnych, współpracuje z placówkami kultury dzielnicy Ochota, opiekuje się dziećmi w przedszkolu integracyjnym, świetlicy środowiskowej i w szpitalu, udziela korepetycji. Marta, jak pogotowie ratunkowe, jest tam, gdzie trzeba przykleić plasterk na zbolące ciało lub duszę. Szanują ją dorośli, a wśród rówieśników wzbudza uznanie.

ALICJA JĘDRZEJOWSKA

Gdy Alicja zaczynała swoją pracę jako wolontariusz, nawet nie przypuszczała, że tak ją ona pochłonie. Dzięki współpracy z Fundacją Polsko-Niemieckie Pojednanie poznała panią Jadwigę, ofiarę okrucieństwa II wojny światowej. Radość, jaką wniosła swoimi odwiedzinami w życie pani Jadwigi, uświadomiła Alicji, że chce robić dla drugiego człowieka jeszcze więcej. Od tamtej pory każdą wolną chwilę poświęca dla innych. Pracuje w domu dziecka oraz Instytucie Matki i Dziecka. Jak sama mówi, są dni, że nie może doczekać się spotkania ze swoimi podopiecznymi. A żeby lepiej odpowiadać na ich potrzeby, bierze udział w szkoleniach dla liderów i instruktorów wolontariatu.

JUSTYNA KUPIDURA

Odpowiedzialność, życzliwość i wytrwałość w dążeniu do celu to słowa, które trafnie charakteryzują Justynę. Wielką radość sprawia jej praca z osobami niepełnosprawnymi. Rozumie ich potrzeby, pragnienia i marzenia. Dlatego podjęła się zadania, przekraczającego tak naprawdę jej możliwości, by sprawić im radość. Justyna bardzo chce, aby jej podopieczni,

z dysfunkcjami intelektualnymi, odkrywali w sobie zdolności i talenty nie dostrzegane przez otoczenie. Postanowiła więc wraz z wolontariuszami z „Klubu Ośmiu” przygotować przedstawienie o Kubusiu Puchatku i wystawić je w ośrodku terapeutycznym. Napisała scenariusz przedstawienia, zaplanowała scenografię, a przede wszystkim nauczyła ról i gry aktorskiej niepełnosprawnych przyjaciół. Wynik był rewelacyjny, a aktorzy poznali smak artystycznego tryumfu kłaniając się ze sceny, przy burzy oklasków.

ALEKSANDRA LIZIK

Ola jest konsekwentna. Od pierwszej klasy gimnazjum, wytrwale pracuje jako wolontariuszka, opiekuje się osobami samotnymi jak „bezludne wyspy”, a przecież wokół płynie życie i przepływają tysiące ludzi. Do realizacji swoich zamierzeń włącza całą rodzinę. Wspólnie pomagają seniorom, którzy nie radzą sobie z codziennymi obowiązkami.

Regularnie ich odwiedzają, rozwiązują bieżące problemy, wnoszą radość i życie w codzienną monotonię starszych ludzi. Ola to wspaniała dziewczyna, która nie pozwoli nikomu czuć się samotnym. Zdaje sobie sprawę, jak wiele jest narzędzi przekazywania dobra i stara się je wykorzystywać. Uczestniczy w akcji oddawania krwi „Krwinka”. Wie też, że największym wrogiem smutku i samotności jest sztuka i zabawa. Toteż w pracy z dziećmi wykorzystuje swoje zainteresowania i uzdolnienia artystyczne.

KAROLINA NAJKOWSKA

Karolina to dziewczyna dojrzała i bardzo odpowiedzialna. Dowodzi tego na co dzień, bo musi podzielić czas między liczne obowiązki domowe, a rodzina jest duża, siedmioosobowa, a szkołę i ukochany wolontariat. Mimo, że nie jest to łatwe, Karolina świetnie sobie radzi. Opiekuje się niepełnosprawnym Adamem. Pokłosem tej opieki było samodzielne przygotowanie akcji informacyjnej, jak delikatnie i umiejętnie pomagać osobie niewidomej. Współpracuje z Caritas i Domem Misyjnym Sióstr Pallotynek. Z jej inicjatywy została też uruchomiona strona internetowa przedstawiająca postać patrona szkoły – K. K. Baczyńskiego.

MARCIN PROTAS

Największym marzeniem Marcina jest praca w domu dziecka lub przedszkolu. Sportowcy z olimpiad specjalnych i dzieciaki z przedszkola, do których chodzi pomagać, nazywają go nawet „dobrym wujkiem”. Jest życzliwy dla wszystkich i cieszy się ogromnym zaufaniem wśród kolegów. Marcin to także osoba, która sama inicjuje i realizuje od początku do końca wiele akcji społecznych, do których potrafi zachęcić i wciągnąć do współpracy młodzież, doceniają to jego rówieśnicy. Dzięki ich staraniom wszedł do dzielnicowej, a potem miejskiej Rady Młodzieżowej. Nazywają go lider z dobrym sercem i jest to bardzo trafne określenie, bo pokazuje Marcina jako człowieka aktywnego i żywo angażującego się w życie społeczne szkoły, a jednocześnie wrażliwego i zwyczajnie dobrego.

ALEKSANDRA WICIK

Ola jest wytrwała i profesjonalna bez względu na to, co robi. A robi bardzo wiele. W nietuzinkowy sposób uczy wraz z przyjaciółmi historii przygotowując dla rówieśników filmy dokumentalne o losach Polaków podczas drugiej wojny światowej. Także dla szkolnego teatru pisze scenariusze sztuk wystawianych potem w domach spokojnej starości. Imponuje swoim profesjonalizmem nie tylko rówieśnikom, ale i nauczycielom. Obok wielkiej pasji, jaką jest historia, ma także drugą - człowiek w potrzebie. Pracuje w ośrodku hipoterapii, pomaga samotnej matce w jej codziennych obowiązkach, opiekowała się śmiertelnie chorym kolegą. a przy tym jest niezwykle skromna.

